

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wydawana codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Przenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejsca na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość sędziawa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 10.

Czwartek 2. Maja 1867.

Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 2. maja. Wczorajsza „Wiener Abendpost“ donosi, że na propozycję rządu luxemburskiego konferencya zbierze się w Londynie dnia 7. b. m.

Paryż, 2. maja. Wczorajszy „Monitor wieczorny“ donosi, że Francya przyjęła dobre usługi Anglii, Rosyi i Austrii; staraniem tych mocarstw będzie załatwić z Prusami sprawę, która w oczach Francyi przedewszystkiem jest kwestyą publicznego prawa i powszechnego interesu. Dalej powiada „Monitor wieczorny“: Szczerze pojednanie Austrii z Włochami, którego istnienie potrzebne jest dla równowagi europejskiej, wielką przynosi korzyść pod względem postępu i powszechnych interesów.

Wczorajsza „France“ donosi, że konferencya otwartą będzie pod przewodnictwem lorda Stanleya bez ściśle określonego programu. Byłoby lepiej, powiada ten dziennik, porozumieć się przedewszystkiem co do ewakuacyi Luxemburga, poczem ostateczne rozwiązanie byłoby łatwiejsze, podczas gdy teraz powstać mogą nowe pretensye i nowe kwestye.

Część urzędowa.

Szematyzm politycznych urzędów w Galicyi na rok 1867 opuścił właśnie prasę. — Takowy można nabyć we wszystkich urzędach powiatowych i w ekonomacie c. k. krajowej dyrekcji skarbowej (przy ulicy Łyczakowskiej Nr. 521^{1/4}). Cena egzemplarza wynosi 50 c. w. a.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 28. kwietnia 1867.

(Mianowania.) „Gazeta wiedeńska“ donosi, że Jego c. k. Apost. Mość raczył najmiłościwiej nadać tytuł i charakter konzula c. k. wicekonzulowi w Braile, Franciszkowi Knapitsch, i mianować Maurycyego Baumbacha honorowym wicekonzulem w Milwaukee w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej, a Karolowi Bianchi, c. k. konzulowi na wyspie Madeirze pozwolił przyjąć oraz urząd konzula hiszpańskiego.

Część nieurzędowa.

Przepis o postępowaniu na wyższe stopnie w armii lądowej.

(Dokończenie.)

Na majorów i podpułkowników lokalnych, mogą być także proponowani oficerowie najbliższego niższego stopnia, nie posiadający kwalifikacyi do stopnia wyższej rangi. Do lokalnych nominacyi zanołowani być mogą: w piechocie 80 kapitanów i 20 majorów; w granicznarach 15 kapitanów i 5 majorów; przy strzelcach 8 kapitanów i dwóch majorów; w kirysyerach i dragonach 3 rotmistrzów i 1 major; przy luzarach i ułanach 7 rotmistrzów i 2 majorów; w artyleryi 16 kapitanów i 2 majorów; przy inżynierach i pionierach 5 kapitanów i 3 majorów; przy korpusie sanitarnym 1 kapitan; przy pociągach 2 rotmistrzów, 1 major; przy żandarmeryi 2 rotmistrzów, 1 major. W sztabie głównym awanse poza kolejną, miejsca nie mają, wyjąwszy w obliczu nieprzyjaciela. Podoficerowie w wojskowych zakładach i w szkołach pułkowych granicznarzy, po sześciuletniej służbie awansowani będą na podporuczników, jeżeli złożą examin oficerski. Oficerowie tych zakładów awansują w pułku, gdzie w ewidencyi utrzymani będą, i to zarówno z starszym od nich w służbie, jeżeli mają prawo do awansu poza kolejną. Z wyjątkiem oficerów rachunkici składających, każdy w zakładzie wojskowo-naukowym stanowczo użyty oficer, po sześciuletniej służbie awansowany będzie o jeden stopień aż do kapitana lub rotmistrza pierwszej klasy, poza kolejną. Kwalifikacyi do wyższych stopni nabyć mogą tylko wstąpieniem na powrót do swego korpusu, sztabowi zaś oficerowie przy zakładach wojskowo-naukowych awansować tam mogą tylko do stopnia podpułkownika i

muszą wstąpić na powrót do swych korpusów, dla nabycia kwalifikacyi na pułkownika. Jeżeli powrót do korpusu nie nastąpi, w takim razie w obu przypadkach upada prawo do awazu. Przepisy te odnoszą się także do oficerów sztabowych i innych przy instytucie wojskowo-geograficznym. Wszyscy kapitanowie i rotmistrzowie pierwszego stopnia, majorowie i podpułkownicy, klasyfikowani do awansu przed innymi, podani będą do wiadomości właściwej grupie przez najwyższą komendę armii. W wojskach polowych, w żandarmeryi i korpusie sanitarnym, w korpusie i w technicznej artyleryi kapitanowie i rotmistrzowie, którzy przekroczyli rok 50 wieku swego, majorowie i podpułkownicy liczący więcej niż 56. a pułkownicy więcej niż 58 lat, awansować mogą tylko do lokalnej służby. Wszyscy czynni pułkownicy tworzą status konkretny, w którym awanse w czasie pokoju tylko wyjątkowo poza kolejną następuwać mogą, i to z zastrzeżeniem rangi dla starszych w służbie, których przeszkoczono. Uzdolnieni pułkownicy artyleryi i inżynierii mają być mianowani brygadierami wojsk. Tylko jenerałowie którzy 60 lat wieku swego nie przekroczyli, mogą zostać feldmarszalleitnantami, dla wyższych sopni nie ma żadnego przepisu co do wieku. Służbą lokalną jest: komenda brygady wojsk miejscowych; służba w archiwie wojennym; komenda placu, miasta, fortu lub twierdzy; służba przy wydziale umundurowania, przy domach transportowych, przy szpitalach garnizonowych, inspekcjach kąpielnych, kontroli prowiantowej, administracyi magazynów pościeli, inspekcjach domowych; miejsce komendanta akademii Cesarza Józefa i instytutu wojskowo-weterynaryjnego, oraz adjutantów i oficerów ekonomicznych tychże zakładów; komendanta domu inwalidów, tudzież tychże ad latus i domowych adjutantów; służba przy urzędach manipulacyjnych najwyższej komendy armii, ministerium wojny, sztabu głównego i komend jeneralnych.

Wszyscy oficerowie od aspirantów aż do jenerała, którzy w obliczu nieprzyjaciela stali się niezdolni do służby, posuwają się bez względu na stan ich zdrowia na pierwszy otwarty wakans, dalej jednak awansować nie mogą przed odzyskaniem zdolności służenia w polu; oficerowie, którzy do służby stali się niezdolni, pensjonowani być mogą tylko w stopniu, jaki rzeczywiście zajmują. Jeńcy wojenni, zatraceni i zostający pod śledztwem każdego stopnia, przeskokeni będą w awansie aż do uznania ich za niewinnych. Najstarszy wiek do czynnej służby przepisany jest w sposób następujący: w wojskach polowych i żandarmeryi, w korpusie i w technicznej artyleryi i w zakładach armijskich dla ruchomych oddziałów wojska przeznaczonych dla wyższych oficerów 54 lat, dla oficerów sztabowych 60, dla jenerał-majorów i dywizyonerów 62 lat; w lokalnej służbie, w administracyi granicznej i w wyższych władzach armijskich dla wyższych oficerów 62 lat; dla oficerów sztabowych 64, dla jeneralicji 66 lat. Dla marszałków i dla tych, co umieszczeni są w c. k. gwardyi, żaden wiek nie jest przepisany; w czasie kampanii przepisy te zawieszają się; dla ocenienia i zbadania indywidualnego opisu i do klasyfikacyi opisanych zbierze się corocznie komisya pod przewodnictwem wyższego jenerała. Nadliczbowi oficerowie, w jakim korpusie umieszczeni być mają przy najbliższym wakansie, jeżeli to być nie może z powodu stosunków rangi, to opróżnione miejsce tymczasowo pozostać ma nie obsadzone. Elewi akademii militarnej po czterech latach i po dobrem złożeniu egzaminu, wstępują do armii jako podporucznicy. Awansowanie aspirantów artyleryi, wojsk technicznych i żandarmeryi na oficerów innej broni właścicielom pułków nie jest dozwolone, przy awansowaniu aspirantów z korpusu sanitarnego, z pociągów, z wydziału stadnin, straży policyjnej i wojskowej marynarki, zawisli są od zezwolenia ministra wojny. Każdy awans wbrew niniejszym przepisom zarządzony ma być za nieważny uznany, a winni pociągani być mają do od-

powiedzialności i do bezwzględego wynagrodzenia kosztów.

„Presse“ z 29. z. m. podaje następującą wiadomość: „Ze strony kompetentnej odpowiedziano na przedłożone tam zapytanie, że listy zastawne instytutu kredytowego ziemskiego wydane na dobra rządowe nie będąc papierami państwa, nie mogą też być przyjmowane na kaucye. Jeżeli papiery te mają być składane jako kaucye przy zawieraniu związków małżeńskich przez wojskowych, natenczas prawo orzeczenia w tym względzie przysłuża ministerstwu wojny.“ „Gazeta wiedeńska“ jest upoważniona sprostować tę wiadomość w ten sposób, że listy zastawne o których mowa, są uważane jako papiery państwa i według wyraźnego rozporządzenia ministerstwa skarbu mogą być składane jako wadya i kaucye wszelkiego rodzaju.

Sprawy wewnętrzne mało następczają materyałów do rozbiuro. Konferencye deputowanych w Wiedniu, udział Sławian austriackich w etnograficznej wystawie w Moskwie i finansowe oraz polityczne zastrzeżenia, odbywające się przeciwko przywróceniu leibgardyi węgierskiej, oto cała treść dzisiejszych wewnętrznych wiadomości.

Konferencye deputowanych trwają ciągle. W ostatnich dniach wziął i Giskra w nich udział. Dotąd nie potwierdziło się, żeby baron Beust zawezwać miał na konferencyę deputowanych najwięcej wpływ mających, gwoli naradzenia się z nimi względem propozycyi radzie państwa przedłożyć się mających.

„Prager Ztg.“ podała telegram z Wiednia z doniesieniem, „że zniesienie monopolu tytoniu w roku 1868 w obydwóch połowach państwa“ w zasadzie już jest postanowione. Natomiast ma być zaprowadzony potrójny podatek na produkeyę, fabrykacyę i handel tytoniu. — „Wiener Abendpost“ oświadcza, że te doniesienia zupełnie są bezzasadne.

Król prusk i zagaił sejm d. 29. z. m. następującą mową tronową:

Dostojni, szlachetni i szanowni panowie obu izb sejmowi!

Z obrad parlamentu do którego lud pruski na podstawie przyjętej przez Was ustawy wysłał swoich reprezentantów, wyszedł dokument konstytucyi północno-niemieckiego związku, przez który jednolity i żywotny rozwój narodu okazuje się zapewnionym.

Zgromadziłem Was około mojego tronu aby Wam tę konstytucyę przedłożyć do uchwalenia. Dzieło narodowego zjednoczenia, które rząd państwa rozpoczął z Waszym współudziałem, ma teraz być ukończone Waszem przyzwoleniem.

Na tej postawie cała ludność północnych Niemiec i jej rządu, w silnem zespoleniu przestrzegając będą bezpieczeństwa granic związkowych, wykonywania wspólnego prawa i pomyślności ludu.

Przez zaprowadzenie konstytucyi związkowej atrybucye reprezentacyi państw pojedynczych będą wprowadzone ograniczone w zakresie który odtąd podlegać będzie wspólnemu rozwojowi, ale lud nie będzie potrzebował zrzec się żadnego ze swoich dotychczasowych praw: przekaże tylko przestrzeganie tychże swoim reprezentantom w obszerniejszym związku.

Przyzwolenie wolno obranych reprezentantów całego ludu będzie też potrzebne w północno-niemieckim związku do każdej ustawy. W konstytucyi związkowej zatrzeżono, aby te prawa, których wykonywania reprezentacye krajów pojedynczych mają się zrzec na rzecz nowego związku, przekazane zostały reprezentacyi tegoż w tej samej rozciągłości.

Stałe utrwalenie narodowej samodzielności, potęgi i pomyślności ma postępować wspólnie z rozwojem prawa niemieckiego i konstytucyjnych instytucyi.

Rząd mój ma nadzieję, że obiedwie izby sejmowi w sprawiedliwym ocenieniu naglących potrzeb naro-

